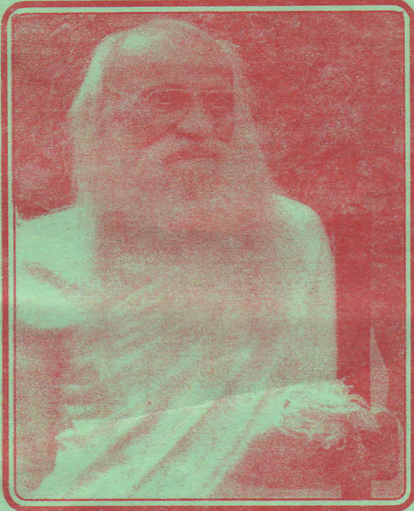

દાવન-બહારાની ધોરાણી

પ્રેમસ્મરણ

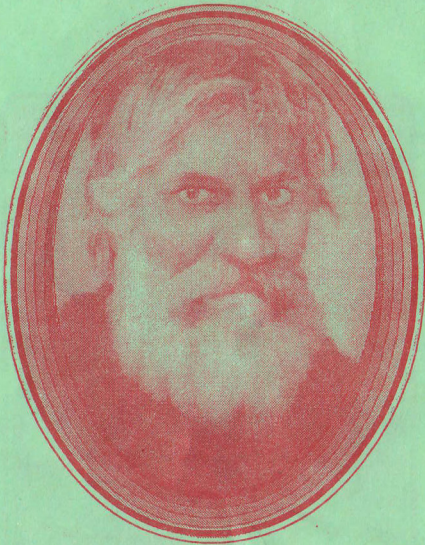

- ધીરુભાઈ જોષી

पुस्तक व मूल्य

गुरु लिखित

ॐ प्रेम

पू. श्री रंग अवधूत महाराज

ॐ प्रेम बुद्धि

ता. जोरसाहे

ॐ 388620

॥ श्री रंगः प्रसन्नोऽस्तु ॥

॥ परस्परदेवो भव ॥

भावन-व्यासानी योराशी

(प्रेमस्मरण)

(दोहरा)

वंदुं गणपति शारदा गुरुवर रंग स्वरूप;
यद् आशिष मणतां यतां भधां कार्य अनुप ! १
रंग रंग रटतां थया बयुभाई रंगरत;
लोको नामे ओणजे आज प्रेम अवधूत ! २
रंगरूप पोते छतां रक्षा स्वयं बयुभाई;
रंगकार्य सधणां कर्मा रंग-यरण यश दई ! ३
अधिकारी ज्व रंगनो, दैतो हृदय-आशिष;
'बापज राजे लाज मम', वदे नमावी शीर्ष ! ४

જેમ સર્વાન્તરમાં નિત રહે ત્યાગી રંગ શરીર;
તેમજ વ્યાપી પ્રેમ રહ્યા શંકા ન ત્યાં લગીર ! ૮૪

(શાર્દુલ)

ભંડારો કરતા જ સંતગમને એકત્ર થૈ સાધુ સૌ,
ચોર્યાસી દિજની કરે જમણથી કાર્યો સ્મરી ભક્ત સૌ;
એવી રીત જ દોહરા કલમથી અર્પ્યા સ્વભાઈ સ્મરી,
રાજી હો ગુરુ રંગરાજ્યરણો પ્રાર્થે નમીને હરિ !! ૮૫

ૐ ગુરુ રંગા, શ્રી ગુરુ રંગા

રુકમાઈનંદન ૐ ૐ

રુકમાઈનંદન ૐ ૐ

હરિજનોની દીકરી ઉપવર કન્યા માન; ૫૬
 સમૂહ લગ્ને વળાવતા, નિજ દીકરી સમાન ! ૭૭
 નાનું સરખું ગામ પણ શુદ્ધ ભાવ છલકાય;
 ભક્તો જોડાતા ઘણા, આનંદ મંગળ થાય ! ૭૮
 ક્યારેક થતાં ભજન પણ સમૂહ બહુ ઉભરાય;
 નવા રચાયેલ કક્ષમાં શિસ્ત સાથ ગવાય ! ૭૯
 આવ્યું તેડું રંગનું થયા ભાઈ તૈયાર;
 કોઈને પણ કહ્યા વિના થયા લીન રંગ માંદ ! ૮૦
 સેવાર્થી સાથે હતા સઘળું કરે સૂચિત;
 ઘરનાં સ્વજન વિણ કરો કોને ન જાણ ખચિત ! ૮૧
 અગ્નિદાહ થયા પછી જ સઘળે કરવી જાણ !
 દંડ પાદુકા બાળવાં ચિતા મહીં જ સુજાણ !! ૮૨
 અસ્થિ પણ પઘરાવવાં મહિસાગર બિનચૂક !
 મંદિર સ્મારક કરો નહિ માફ કરી ભૂલચૂક !! ૮૩

સૌનાં ચિત્ત એ જાણતો, આપે ઉત્તર તૂર્ત;
 અલિપ્ત ભાવે એ રહે, રંગગુરુનો દૂત ! ૫
 યૌવનના આરંભમાં, ત્યાગ્યાં ચંપલબૂટ;
 ચલચિત્ર જોવાં નહીં, નિયમ એહ અતૂટ ! ૬
 ગીતા જ્ઞાનેશ્વરી ને ધાર્મિક ગ્રંથ-વાચન;
 પુરસ્ચરણ ગાયત્રીનાં કરતા કડક સાધન ! ૭
 આંખથી આંખ મેળવી, કરે નયન-દર્શન;
 આંખો વાટે ઉતરી, મેળવે રંગશરણ ! ૮
 રંગ રંગ રંગમાં વસ્યો પ્રેમ રંગરૂપ થાય;
 વરસી રંગહૃદય-કૃપા રંગ પ્રેમ થઈ જાય ! ૯
 રંગને ક્યારેય ના, અળગો કીધો માન;
 રંગ લગાડ્યો રંગનો, પ્રેમપાશ દે જાણ. ૧૦
 વૃક્ષતણી મૂળી વધે બધે માર્ગ કરે નિજ;
 ધીરે ધીરે એમણે પ્રેર્યા જન કરી નિજ ! ૧૧
 માતપિતાની સ્મૃતિમહી વૃક્ષો રોપ્યાં જાણ;
 પૂજે એને નિત્ય એ, પામે કુળકલ્યાણ ! ૧૨

વાણી એકદમ સ્પષ્ટ છે સોંસરાં ઉતરે વેણ; ૧૩
 સ્વભાવ જળ સમ જેહનો, સ્વચ્છ મધુરું વ્હેણ ૧૩
 દુખી ધીરજ પામીયા, સુખી શાંતવન જાણ; ૧૪
 મુંઝાતા સૌ માનવી, પામે પંથ પ્રમાણ. ૧૪
 લીધું એણે નવ કંઈ, દીધું અપરંપાર; ૧૫
 ઠાર્યાં અંતર સર્વનાં, કે'તાં ના'વે પાર ! ૧૫
 આવે જે કો દાનમાં સ્વયં ન વાપરે તેહ; ૧૬
 ચોક્કસ રાખે કાળજી, હિસાબ જુદો એહ ! ૧૬
 'વ્હાલા' કહી સંબોધતા, વ્હાલા સૌના થાય; ૧૭
 મીઠાં વચનો સૂણતાં, હૈયાં હળવાં થાય ! ૧૭
 કવિ વિદ્વાન ભક્ત કોઈ માનાર્હ વા કોઈ; ૧૮
 યોગ્ય સન્માન એ કરે, ભાવ હૃદયનો દઈ ! ૧૮
 ક્યાંથી આવી શક્તિ એ કારણ કે'ં ન કળાય ! ૧૯
 કાર્ય-કારણથી પર બચુ, કેવળ ફળ પરખાય ! ૧૯
 ભોગીમામા સહ જતા, નારેશ્વરમાં જાણ; ૨૦
 ગુરુમાં ખોવાઈ ગયા, સ્વપંથ મળતો માન ! ૨૦

ન્યૂજર્સી શિબિરમાં આધુનિક સગવડ માંલ્ય;
નિર્લેપ રંગે રંગના રે'તા ભાઈ ત્યાંય ! ૬૯

દરિયાકાંઠે વાસ યદા, રોજ ફરવા જાય;
નહિ તો બેઠા શાંત રહે, નિરખે ઝરુખે ત્યાંય ! ૭૦

નિઘન વિદેશી-માતનું થાતાં જાય સ્મશાન;
રિવાજ લેતા ધ્યાનમાં, સ્નેહ આપી સમાન ! ૭૧

છેલ્લે જઈને જો વસે, કોઠિયાખાડ જે ગામ;
નિવાસ કરી ત્યાં નિત્યનો, ઉજળું કીધું ધામ ! ૭૨

નાનાં નાનાં ભૂલકાં, વદે ગુરુદેવ દત્ત !
વેદમંત્રો પુષ્પાંજલિ, દત્તપ્રણતિ પણ મસ્ત ! ૭૩

રોજ સાંજે ભજનમાં થઈ હાજર ગાય;
હોંશે હોંશે શીખતાં, ધર્મભાવના થાય ! ૭૪

સમૂહમાં રહેવું અને ગાવું કેમ સુજાણ;
ગ્રહણ કરી લે તૂર્ત એ જાદુ પ્રેમનો માન ! ૭૫

સમૂહ-લગ્નના વિચારને સમય પાકતાં વાર;
એ પણ પ્રેમે યોજિયાં ગ્રહી રંગવિચાર ! ૭૬

શાંતિ સાંનિધ્યે મળે, પ્રશ્નો ઉકલી જાય;
 વારે વારે દર્શને, જાવા મન લલચાય ! ૨૧
 લીંચમાં કુલ-ગોર એ, લોકમાં ઊંચું સ્થાન;
 દક્ષિણાનો લોભ ના, કેન્દ્રમાં જ યજમાન ! ૨૨
 સેવા કરવા જાય એ, નારૈશ્વર મોઝાર;
 ગુરુમન સમજીને કરે, અનુપમ સેવાધાર ! ૨૩
 મુખે રટણ શ્રીરંગનું, વર્ણન તદ્દગુણ માન;
 હૈયે તસ્વીર તેહની, ઓળખ પ્રેમની જાણ ! ૨૪
 “જીવન ઘડાય જોઈને જીવન” રંગ-કથન;
 જીવન એવું પ્રેમ એ ઘડતાં ધન્ય જીવન ! ૨૫
 રંગના સથવારે કદી પ્રથમ વર્ગમાં જાય;
 ભાડું ચૂકવે યાદ કરી, દેશખોટ ન ખમાય ! ૨૬
 માતા શાંતા એમની, પિતા કૃપાશંકર;
 મોટાં ભગિની સોમી ને સ્વયં પ્રેમશંકર ! ૨૭
 વાતો ધ્રુવ પ્રહ્લાદની, મીરાં નરસીની જાણ;
 પડ્યા સંસ્કાર એમ જો, ધાર્મિક મનમાં માન. ૨૮

પહેલાં તો ભજન થતાં કેવળ સાંભળે તેહ;
 પછી તો લિપિ એમની આપતાં, બોલે એહ ! ૬૧
 અંગ્રેજીમાં અર્થ સહ સમજતાં રંગ-કથન;
 ભારત આવે પ્રસંગમાં, સેવે રંગચરણ ! ૬૨
 રોજે રોજ ભજન ત્યાં થાય જ્યાં હોય મુકામ;
 રંગદત્તાના સાંનિધ્યમાં બેસે સૌ નિષ્કામ ! ૬૩
 ગાથા પ્રેમ અવધૂતની, રંગલીલા સમાન;
 રોકે નિજ હાજરીમાં ગાવા તેનું ગાન ! ૬૪
 દુભવે ન દિલ કોઈનું, રાજી રાખે સર્વ;
 કષ્ટ ભોગવે એ સ્વયં, રાખે નવ કોં ગર્વ ! ૬૫
 નિજ સેવામાં જે રહે, કરતા એની ચિંત;
 ભૂલ તે જો કરે કદા, મીઠો ઠપકો દેત ! ૬૬
 વિદેશનાં મોટાં કે લઘુ દેશી મંડળ માંહ;
 જઈને એવું બોલતા, વિરોધ-વેણ ન ક્યાંય ! ૬૭
 યોગ્યનો સત્કાર કરે, ભાવસત્કાર જાણ;
 વિચાર મૂકે રંગનો, વિસ્તૃત કરી સુજાણ ! ૬૮

શાંતિ સાંનિધ્યે મળે, પ્રપ્નો ઉકલી જાય;
 વારે વારે દર્શને, જાવા મન લલચાય ! ૨૧
 લીંચમાં કુલ-ગોર એ, લોકમાં ઊંચું સ્થાન;
 દક્ષિણાનો લોભ ના, કેન્દ્રમાં જ યજમાન ! ૨૨
 સેવા કરવા જાય એ, નારેશ્વર મોઝાર;
 ગુરુમન સમજીને કરે, અનુપમ સેવાધાર ! ૨૩
 મુખે રટણ શ્રીરંગનું, વર્ણન તદ્દગુણ માન;
 હૈયે તસ્વીર તેહની, ઓળખ પ્રેમની જાણ ! ૨૪
 “જીવન ઘડાય જોઈને જીવન” રંગ-કથન;
 જીવન એવું પ્રેમ એ ઘડતાં ધન્ય જીવન ! ૨૫
 રંગના સથવારે કદી પ્રથમ વર્ગમાં જાય;
 ભાડું ચૂકવે યાદ કરી, દેશખોટ ન ખમાય ! ૨૬
 માતા શાંતા એમની, પિતા કૃપાશંકર;
 મોટાં ભગિની સોમી ને સ્વયં પ્રેમશંકર ! ૨૭
 વાતો ધ્રુવ પ્રહ્લાદની, મીરાં નરસીની જાણ;
 પડ્યા સંસ્કાર એમ જો, ધાર્મિક મનમાં માન. ૨૮

મોટા થતાં લાગી તિહાં, લગન ભજનની જાણ;
 અનુષ્ઠાન ગાયત્રીનાં, કીધાં પુરસ્ચરણ ! ૨૯
 મૌન ઘરી તે કાળમાં, લેતા ગાયનું દૂધ,
 કરતા એવાં ત્રણ વખત, અનુષ્ઠાન સુબુદ્ધ ! ૩૦
 ગુરુ રહ્યા અવારનવાર, લીંચ બાવન દિવસ;
 બાવન બહારે પ્રેમને મૂકે પ્રેમ-પરવશ ! ૩૧
 થયો આનંદ જીવને, સાર્થક થયું જીવન;
 ત્યાં તો બ્રહ્મલીન થતાં ગુરુ, થયું ઉદાસ મન ! ૩૨
 રંગસ્વપ્ને નીકળી ઉદાસીનતા તેહ;
 સર્વાન્તર વ્યાપી રહ્યા, રંગ ગુરુવર એહ ! ૩૩
 દર્શન-વંચિત રંગના, જાય પ્રેમની પાસ;
 રંગ-રૂપ જુદાં ભલે, એક જૂએ ઉજાસ ! ૩૪
 જાતાં પાસે એ કહે, રંગ સૌખ્ય કરનાર,
 એની આશિષ મેળવો, એ જ સકળ દેનાર ! ૩૫
 કોઈ જૂના ભક્તનો, આવે જો પરિવાર;
 વદે: તમે તો સર્વ છો, સીધા-ફોન-હકદાર ! ૩૬

બાળક રંગ-પરિવારનાં ખેંચ્યાં પ્રેમે ખૂબ;
 બાળકને ગમતું આચરી, વાળે ડૂબાડૂબ ! ૫૩
 સમગ્ર ભજને પૂજને ભલે ન બેસે બાળ;
 દત્તબાવનીના સમય પર, આવે સૌ તત્કાળ ! ૫૪
 અન્ય જમે મિઠાઈ કો, પીઝા બાળ તમામ !
 ભાઈ રાખે કાળજી, આનંદે સૌ આમ ! ૫૫
 જે કોઈ હોય બોલકું, બોલાવે નિજ પાસ.
 હોંશે હોંશે બોલતાં પીઠ પસારે ખાસ ! ૫૬
 ક્યારેક ગોઠવે પિકનિક, બહાર મેદાન માંહ;
 બાપુજી રહે કેન્દ્રમાં, ભજન વગેરે ગવાય. ૫૭
 યુવાવર્ગ રમતો રમે અન્ય સાથ, પ્રેમ પણ
 હળે મળે રમે ગમે, હૈયે રંગરટણ ! ૫૮
 શિકાગો ને ન્યૂજર્સી કેલિફોર્નિયા જાણ;
 કેનેડાસહ અન્યમાં, પ્રેમે ફરતા માન. ૫૯
 પુરુષ વિદેશી બહેન વા, આવે દર્શન નિત;
 નાતો એવો રાખતા સૌ સાથે ધરી પ્રીત. ૬૦

‘ભગવાન એનું ભલું કરે’ વદે રંગ ઘણીવાર;
એણે સૌનું ભલું કર્યું, અર્પી આશિષ-ધાર; ૩૭

એકરૂપ એ બે ગણી, ભજતા ભક્ત અનેક;
જીવન સાર્થક જો થયું, તત્ત્વ એકનું એક ! ૩૮

પોતાના કો ઉત્સવે, રંગની જ તસ્વીર;
મૂકી સર્વે પૂજતા, રંગચરણ સૌ ધીર ! ૩૯

ભજન ગવાએ રંગનાં, ‘અવધૂતી આનંદ’ !
જીવન જીવતાં શીખવે, આપે પરમાનંદ ! ૪૦

દક્ષિણ ગુર્જરે રંગનો પ્રવાસ ઓછો હોય;
પ્રેમે સૌને વશ કર્યાં બાકી રહ્યો ન કોય ! ૪૧

આંસુ લૂછવા એ ફર્યો બનાસકાંઠા માંહ;
નેત્રયજ્ઞાદિ ઘણાં કર્યાં સ્વાસ્થ્યશિબિર પણ ત્યાંય ! ૪૨

સંકટ સમે દોડી ગયા છેક કચ્છ ને ભુજ;
ઘવાએલાં માનવ સહુ તોષ્યાં આપી સૂઝ ! ૪૩

વિઘવા પાળે સંતતિ, પામી સક્રિય મદદ;
પગભર થવા હુન્નરે, લભે તેવીય મદદ ! ૪૪

જાવનથી બહારો !!

અનુપમ હીરલો પાયો, બાબા ! અનુપમ હીરલો પાયો;
એક અનામી અંતરજામી વણદીઠે ભટકાયો !!- બાબા૦ ૧
રાતે ચમકે દહાડે ચમકે, ચમકે જુગજુગ ન્યારો;
સૂરજ ચાંદો એથી ઝગઝગે, અસલી એક ઝગારો !- બાબા૦ ૨
જપતપ-તીરથ જોગ જુગતથી એ છે સાવ નિરાણો;
નેતિ નેતિ કહી નિગમ ઓચરે, **જાવનથી બહારો !!**- બાબા૦ ૩
સર્વશેષ અશેષ આતમ, ચેતન હીર છબીલો;
ચારથી પાર નિહાળો મૂગે, મોહન એ રઢિયાળો !!- બાબા૦ ૪
હું-તું-તે-માં બોલણહારો, વાણી મૂળ હુંકારો;
જ્યાં ત્યાં સઘળે એહજ સળગે દેખ રંગ મતવાલો !!- બાબા૦ ૫

- રંગ અવધૂત

रंग सरन तेरो हि यरन

दत्ताञ्ज ! मैं तो तेरो हि अक गुलाम. -ध्रुव०
और न जानुं और न मानुं,
तेरो हि गावत नाम ! -दत्ताञ्ज० १
कासी मथुरा कायको दौरुं;
तेरो हि पद पर धाम ! -दत्ताञ्ज० २
राफे तू वैसो हि रहुं मैं,
और नहि उर काम ! -दत्ताञ्ज० ३
रंग सरन तेरो हि यरन है,
और न ठेरन ठाम ! -दत्ताञ्ज० ४
- रंग अवधूत

आवृत्ति-१ली]

वि.सं. २०५८

[प्रत-५०००

आद्यशंकराचार्यञ्ज जयंती

मूल्य- ₹ ३-००

-: मुद्रक :-

श्री नारायण मुद्रणालय

नारेश्वर.पो. सायर,

वाया. अंकलेश्वर-३८३१०७